

Вирои ухвалено за головуванням Крочкова-Дворецького Є.І.
Доповідач - Ярославський В.Д.

У Х В А Л А

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Судова колегія в кримінальних справах Верховного Суду
Української Радянської Соціалістичної Республіки
в складі:

Головуючого -Ярославського В.Д.

Членів суду - Столярчук М.Г.,Мушкова Є.П.

за участю пом.прокурора УРСР - Старикова Є.Б.

та адвокатів - Малік М.С.,Каменник С.Г.,Руденко І.В.

розглянула в судовому засіданні від 18 лютого 1970 року кримі-
нальну справу за касаційними скаргами засуджених Олійника В.І.,
Морова А.П., Чучмана П.В., Чучмана С.І., Поцедуйна Л.К. та
адвокатів Бродської Р.А., Малік М.С., Руденко І.В., Каменник
С.Г.

Вироком Львівського обласного суду від 2 грудня 1969
року

ОЛІЙНИК Володимир Іванович народження 17 червня 1922
року, українець, з середньою освітою, безпартійний, одружений,
судимий 16 серпня 1948 року військовим трибуналом військ НКВС
Львівської області за ст.ст.54-1 "а", 54-11 КК УРСР /1927 р./
на 25 років позбавлення волі, достроково звільнений з місць
позбавлення волі 1 липня 1956 року згідно рішення комісії
Превидії Верховної Ради СРСР згідний вирок постановою Превидії
Львівського обласного суду від 18 березня 1968 року скасований
в зв'язку з нововиявленими обставинами, -

за ст.ст.56 ч.1, 64 КК УРСР, з санкції ст.56 ч.1
КК УРСР засуджений на 15 років позбавлення волі у виправно-
трудовій колонії суворого режиму з конфіскацією всього особистого
імущества засудженому майна, з засланням у віддалені місцевості
Радянського Союзу строком на 5 років.

МОРОВ Андрій Петрович, народження 6 листопада 1922
року, українець, безпартійний, з середньою освітою, одружений,
судимий 6 серпня 1946 року військовим Трибуналом військ НКВС
Львівської області за ст.ст.54-1 "а", 54-11 КК УРСР /1927 року/
на 10 років позбавлення волі, достроково звільнений 10 квітня
1958 року постановою Превидії Львівського обласного суду

від 13 березня 1968 року вгаданий вирок ВТ скасований в зв'язку з нововиявленими обставинами,

за ст.ст.64, 56 ч.1 КК УРСР засуджений на 13 років позбавлення волі у ВТК суворого режиму, з конфіскацією особисто належного йому майна, без заслання.

ЧУЧМАН Павло Захарович, народження 8 квітня 1917 року, українця, б/п, з низькою освітою, одружений, судимий 28 березня 1949 року ВТ Горнівського гарнізону за ст.54-1 "б" КК УРСР /1927 року/ на 25 років позбавлення волі, вдруге судимий 29 квітня 1951 року за ст.ст.19-58-14 КК РРФСР /1926 р./ на 10 років позбавлення волі, за сукупністю до відбуття остаточно визначено 25 років позбавлення волі, достроково звільнений в місяць позбавлення волі 5 липня 1956 року згідно рішення комісії Президії Верховної Ради СРСР. Ухвалою ВТ Московського військового округу від 29 квітня 1968 року вирок ВТ від 28 березня 1949 року відносно Чучмана П.З. скасований в зв'язку з нововиявленими обставинами -

за ст.ст.64 і 56 ч.1 КК УРСР, в санкції ст.56 ч.1 КК УРСР засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТК суворого режиму, з конфіскацією всього особисто належного йому майна, з засланням у віддалені місцевості Радянського Союзу строком на 8 роки.

ЧУЧМАН Степан Іванович, народження 8 березня 1926 року, українець, безпартійний, одружений, судимий 6 березня 1946 року ВТ військ НКВС Львівської області за ст.54-1 "а", 54-11 КК УРСР /1927 року/ достроково звільнений в місяць позбавлення волі 4 липня 1956 року. Постановою Президії Львівського обласного суду від 13 березня 1968 року вгаданий вирок ВТ відносно Чучмана С.І. скасований в зв'язку з нововиявленими обставинами.

За ст.ст.64, 56 ч.1 КК УРСР, в санкції ст.56 ч.1 КК УРСР засуджений на 15 років позбавлення волі у ВТК суворого режиму з конфіскацією всього особисто належного майна, без заслання.

ПОЦЕЛУЙКО Леонтій Костянтинович, народження 14 березня 1925 року, українець, безпартійний, з неповною середньою освітою, одружений, судимий 14.ІІІ.1946 року за ст.ст.54-1 "а", 54-11 КК УРСР /1927 року/ на 20 років позбавлення волі ВТ військ НКВС Львівської області, звільнений достроково 14 вересня 1956 року згідно рішення комісії Президії Верховної Ради СРСР, вгаданий вирок відносно Поцелуйка ухвалою судової колегії Верховного Суду УРСР від 18 липня 1968 року скасований в зв'язку з нововиявленими обставинами.

За ст.ст.64, 56 ч.1 КК УРСР, в санкції ст.56 ч.1 КК УРСР засуджений на 14 років позбавлення волі у ВТК суворого режиму, з конфіскацією всього, особисто належного йому майна, без заслання.

Суд постановив давності притягнення до кримінальної відпо-
відальності не застосовувати.

Варок відбуття покарення по цьому вироку суд варахував
відбутий строк позбавлення волі по счасованих вирокан ва нововияв-
лених обставин:

Олійнику в 28 лютого 1948 року до 1 липня 1956 року,
Морозу - в 20 лютого 1948 року до 10 квітня 1956 року,
Чучману П.З. в 2 серпня 1947 року до 5 липня 1956 року,
Чучману С.І. - в 20 лютого 1946 року до 4 липня 1956 року,
Поцелуйку в 1 квітня 1946 року до 14 вересня 1956 року.

В касаційній скарзі засуджений Олійник В.І. посидається
на те, що його вдруге судять за епіводи, за які вже він був
засуджений, що суд необгрунтовано знавав на його добровільний
вступ до боїви "СБ", бо його примусили вступити. Засуджений
крім того звзначає, що суд безпідставно взяв до уваги його неправ-
диві показання на попередньому слідстві, показання Мороза та
свідків, які через 25 років не могли його впізнати, а раніше
не знали.

Засуджений вважає, що суд не повністю варахував йому відбу-
тий строк позбавлення волі, окреме залізовані йому дні, без-
підставно вдруге застосував конфіскацію, та обрав сувору міру
покарення. Просить відповідно змінити вирок та скоротити міру
покарення.

Адвокат Бродський в касаційній скарзі доводить, що суд
зробив неправильні висновки про фантичну роль Олійника в банді
лише на перерешонливиx показаннях засудженого Мороза, сиросто-
ваних показання ми свідків.

Адвокат вважає також, що суд необгрунтовано застосував
до Олійника конфіскацію майна, бо перший вирок в цій частині
був винешаний, та без урахування фантичних обставин і ролі
Олійника визначив йому сувору міру покарення.

Просить вирок змінити, скоротити міру покарення, виключити
з вироку конфіскацію майна та заслання.

Засуджений Мороз в касаційній скарзі доводить, що він
не брав учесті в івпаді на хутір Водаї, що суд не варахував
йому повністю відбутий строк позбавлення волі та заслання, і
необгрунтовано вдруге застосував конфіскацію. Просить відповідно
змінити вирок. Виключити згаданий епівод обвикувачення, конфіска-
цію, варахувати поселення, скоротити міру покарення.

Аналогічні доводи в касаційній скарзі відносно Мороза
наводять і адвокат Іваніи.

Адвокат просить вирок відносно Мороза змінити, виключити з
вироку епівод івпаду на хутір Водаї, скоротити Морозу міру пока-
рення.

Засуджений Чучман П.З. в несаційній справі визнає, що він в бойовну був силеміць втягнутий, що він там був і до винного насильства до радянських людей не вступав. Засуджений вважає, що Мороз, який брав активну участь в банді, генер. щоб пом'янути свою відповідальність обвинув. його. За доводами засудженого йому не повністю врахували відбутий по першому вирокі строк позбавлення волі та зацінові дні.

Просить урахувати його другорядну роль в банді, малонаслідковність, що він хворіє і залишився без нагляду син, виключити з вироку конфіскацію майна, заслання та скоротити міру покарання.

Адвокат Каменчик С.Г. в несаційній справі щодо засудженого Чучмана П.З. вважає, що вирок є неправильним в частині кваліфікації і визначення міри покарання як основної і додаткової. Адвокат вважає, що ст. 54-1 "а" КК УРСР /1927 р./ за санкцією м'якше від ст. 56 ч.1 КК УРСР /1960 р./ Просить перекваліфікувати дії Чучмана П.З. на ст. 54-1 "а" КК УРСР /1927 р./ скоротити міру покарання та виключити заслання.

Засуджений Чучман С.І. в несаційній справі просить, що в банду він був втягнутий в неповнолітньому віці, активності і ініціативи не проявив.

Усвідомив свою помилку, став зовсім іншою людиною. Доводить, що за попереднім вироком було конфісковано не лише його, а й майно сім'ї. Просить скоротити міру покарання.

Адвокат Руденко І.В. в несаційній справі щодо засудженого Чучмана С.І. вважає, що суд несправедливо визнав останнього винним в катуванні подружжя Чучманів, а також в пораненні радянського солдата.

Адвокат вважає, що до засудженого належало застосувати ст. 40 і 8 КК УРСР, та до конфіскації майна застосована невірно, бо вона буде застосована по першому вироку і виконана.

Адвокат просить вирок змінити. Виключити з вироку 2 наведені епізоди, скоротити міру покарання та виключити додаткову міру покарання - конфіскацію майна.

Засуджений Поцелуйко в несаційній справі визнає, що суд врахував йому раніше відбутіх 10 років і 5 місяців позбавлення волі, а фактично він відбув 18 років і 8 місяців позбавлення волі, та неврахував йому відбутіх 3-х років і 6-ть місяців заслання і знову застосував конфіскацію майна.

Просить відповідно змінити вирок врахувати відбуту ним як основну так і додаткову міру покарання та виключити конфіскацію майна.

Васлухавши доповідаче, повномощні адвокати Малин, Руденко, Каменчик, які підтримували подані ними нас. ска. га, висновком прокурора про виключення Чучману С.Г. і Поцелуйку епізоду про катування солдата в хаті Вова та щодо всіх засуджених конфіскації майна, а в релті вироку був змін.

У С Т А Н О В И

Засуджені виникли в тому, що Савічки В.І., поруб
А.П., Чучми П.Б., Чучми С.І., з'являючись учасниками бойових
"СБ" військового провозу бойки СБ, в Понорку І.І. - учасником
ислужбової кучової бойки СБ, в складі цих бойк між іншим
в період 1940-1945 років боротись проти радянської влади, окре-
матично вчинявали напади на поштові пункти Львівської області,
виступали і жили в радянських лагерях, серед них дітей, жінок
та отарників, вогнебумажні підпали і т.д.

Чучми Степан, в 1940 році, вродили Натальїшні, потуки
до антирадянської молодіжної організації українських націона-
лістів "Сини", а в 1944 році, в січні місяці, був організований
в бойку "УПА", що був підпорядкований СБ, до воєної організації
"районного" нм 10-12 підлеглим бойцям.

Навесні 1944 року Чучми Степан в складі бойки УПА брав
участь у поході на с.Ботурин, Сокальського району Львівської
області, в якому напад на польське поселення. Село було спалено
закрита, а двоє мешканці села були жбиті. Чучми С. брав участь
в відношенні будинків, зброї стріляючи.

У квітні 1944 року Чучми Степан брав участь в поході бойки
СБ в поході на село Понорка у Понорі. Село було спалено, жбито
7 мешканців села і 10 радянських партизанів. Чучми С. брав
особисту участь в поході, стріляв по селу, браючи участь у ступен-
ці в партизанам, був поранений в руку.

В травні 1944 року Чучми С.І. разом з партизаном бойки
СБ "Сини", на кличов "Сини", який вів до Понора, і іншими бойови-
цями брав участь в походах у с.Ботурин, Чучми Ів.
і його дружина Чучми Наталія, відвернули цих партизан з на-
мислом в партизанам.

Понорку, мешкаючи в с.Міжуріжці Буського району Львівської
області, на початку 1942 року вродили Натальїшні, потуки
за "Сини" в бойцями СБ. Виступав і в доведенні на доведенні
почти, в 1940-44 р. партизанський відділ Натальїшні в с.Міжуріж-
ці в дію, до війни формування с/рідських бойк.

В травні 1944 року Понорку вродили між іншим підготовку
в "Сини" бойки "Сини", армійському партизану бойки СБ, в
літку 1944 року вступив до організації кучової бойки СБ, одержав
на особисту відповідальність, виступав на війні і в складі бойки СБ
взяв участь в боротьбі проти радянської влади до кінця 1945 року.

В березні 1945 року Понорку вродив участь у доведенні в
доведенні бойки "Сини" виступав іншими бойцями бойки
Буського міжурядового батальйону Олександрів і Козак Ст.

В тому ж місяці Понорку вродив участь у розробці нм в три-
мисли іншими бойцями радянських формуваннях вродив Марії,
зокрема вродив іншими бойцями відступив у квітні, до кінця
був жбито.

26 квітня 1945 року Поцелуйко разом з іншими бандитами приймав участь у вбивстві в с. Яблунівці Львівської області голови споживчого товариства Бербеки Павла його дочки та дружини, зокрема стояв на сторожі під час вбивства сім'ї іншими бандитами, з потім прийняв участь в розграбованні їх майна.

Чучман Степан після звільнення Львівської області від німецьких загарбників продовжував збройну боротьбу проти радянської влади. Залишаючись в банді УПА Чучман Степан наприкінці серпня-листопаді 1944 року тричі приймав участь в збройних сутичках проти підрозділів радянської армії, в листопаді 1944 року перейшов у Бузьку бойовку "СБ", яку очолював бандит Дімак Ів. за кличкою "Чорнота".

На початку 1945 року Чучман Ст. в складі цієї бойовки брав участь в бандитському нападі на с. Чучмани Львівської області, коли була вбита дружина бійця винищувального батальону Конора Ярослав та їх 3-2 малі дити, її сестра Чучман Марія з дитиною, спалили хатку і загарбали все майно.

Під час нападу Чучман Ст. стояв на варті і охороняв бандитів.

В кінці червня 1945 р. Чучман Ст. в складі банди брав участь в збройній сутичці з групою радянських військовослужбовців між селами Гробою і Яблунівцею, під час якої загинув один солдат радянської армії.

В тому ж місяці Чучман Ст. доставив в розташування банди Куп"яка голову Ченієвського споживчого товариства Палигу Івану, де вона буде іншими бандитами закатована.

В липні 1945 року Чучман Ст. під час однієї з сутичок банди в радянським військовим підрозділом втік в с. Чучмани, де прийняв участь у збройній сутичці з радянськими бійцями, під час якої був поранений.

14 жовтня 1945 року Чучман Ст. та Поцелуйко в складі банди вчинили напад на Я. Бузь, коли був убитий борець винищувального батальону Дімак Іван, його двоє дітей і племінник та ще шестеро радянських громадян і загарбали їх майно. Чучман Ст. особисто вбив Дімана Івана, а Поцелуйко - його тринадцятирічну дочку.

В листопаді 1945 р. Чучман С. і Поцелуйко разом з іншими бандитами прикривали дії одного з бандитів, який нанав на радянського бійця і поранив його.

Засуджений Олійник під час окупації німцями Львівської області в травні 1944 року добровільно вступив до бойовки "СБ" крайового проводу банди ОУН, був озброєний пістолетом, автоматом ручним кулеметом і гранатами, брав активну боротьбу проти радянської влади до осені 1945 року.

В червні 1944 року Олійник разом з бандитами під керівництвом Куц'яна брав участь у затриманні гр. Рунентали Олексія, доставки його в розташування банди, допиту і його катування, від якого той помер.

17 лютого 1945 року Олійник брав участь у вбивстві учительки Начас Марії та її чоловіка - інспектора РВЮ Начасе Костянтина в хаті батьків Начас Марії в с. Гребово Буського району.

Після вбивства Олійник з учасцю інших бандитів брав участь у загарбанні майна до утрат сільської ради Політило Катерина, яку виворудували та кинули в криницю інші бандити.

20 лютого Олійник з іншими бандитами затримали зев.млинном Богемолову Ганну та 2-х громадян польської національності доставили їх у розташування банди в лісі, де всі вони були вбиті.

В травні 1945 року Олійник разом з іншими бандитами брав участь у затриманні гр. Квцях Марії та в її катуванні. Навинув на них ремінь петлю, душив її. Після цього вона була вбита іншими бандитами, а труп викинули в річку.

Олійник в червні 1945 року брав участь у розправі над головою Ченицького ополчивчого товариства Палигою Іваном. Зокрема підтягував її за нос в ящик, де вона була вбита іншими бандитами.

В квітні 1945 року Олійник, Чучман Ст. та Поцелуйко в складі бандитської групи брали участь у нападі на м. Бусь Львівської області, де був убитий борець винищувального батальйону Юдига Степанов, його дружина і їх двоє дітей та ще п'ятеро радянських громадян та в розграбуванні належного вбитим майна.

Під час нападу Олійник, Чучман С. і Поцелуйко стояли на варті і охороняли бандитів, які чинили звірячу розправу.

28 червня 1945 року Олійник і Чучман Ст. разом з іншими бандитами із банди "Куц'яна" брали участь у нападі на с. Гребово Буського району, під час якого були вбиті Сосновська Марія, Доморощен Катерина, Собашок Ганна, чоловіки яких знаходились: перших двох у винищувальних батальйонах, а останньої в радянській армії та ще вісім радянських громадян в тому числі восьми-річний хлопчик сирота, та загарбано майно вбитих.

Олійник особисто брав участь у вбивстві 2-х осіб та загарбано майна. Чучман Ст. стояв на варті, прикривав бандитські дії інших.

Мороз, проживавши на окупованій німцями території у Львівській області, закінчив уніатську духовну семінарію і в квітні 1944 року добровільно вступив у бойову "СБ" Крайового проводу банди УПА, маючи озброєнні пістолет, автомат і до кінця серпня 1945 року прийняв активну участь в боротьбі проти Радянської влади.

В червні 1944 року Мороз разом з іншими бандитами бойовий і вбив у село Заміотя в мету затримання радянських активістів Кульги Мих. та Хошули Марії. Засуджений Олійник, який керував

бандгруппою, вимагав іншому бандиту втримати Кульгу М., істотний був убитий.

Мороз і Олійник, виключи себе за радянських партизанів ватажкою Хохулу Марія, досягли її в розташуванні банди, де її в усьому Олійник донамували і вихажували.

15 березня 1944 року Мороз брав участь в ватажванні на шляху підводі, на ній їхали Федіченко Кароліна і Михайлів. Обидві під час ватажання були вбиті іншими бандитами у присутності Мороза.

20 січня 1945 року Мороз разом з іншими бандитами брав участь у вбивстві гр. Іванів Ганни та її молодшої дочки Надії. Вони за те, що їх родичі втекли в банди, вступили до органів радянської влади в повинності і були мобілізовані до нов радянської армії. Мороз особисто стояв на марші під час розправи, а потім прийняв участь в загербенні майна.

В лютому 1945 року Мороз разом з іншими бандитами прийняв участь в ватажванні Голова сіл'ради Іванівна Миколи та дорганів його на місці вбивства. В той же час іншими бандитами була вбита вся сім'я Іванівна дружина і дочка та три родичі.

В березні 1945 року Мороз взяв участь у вбивстві ватажній іншими бандитами гр. Баранець М., Мороз за наказом банджетама відвів Баранець у кулі і вистрілив їм в голову.

В тому ж місяці Мороз брав участь у збройній сутичці в підрозділом радянської армії.

22 вересня 1944 року Мороз та Олійник з участю інших бандитів брали участь у ватажці на шляху, під час якої були вбиті старший лейтенант та лейтенант радянської армії, які повертались в частину на підводі, зброя цінності їх було бандитами загербена.

12 грудня 1944 року Олійник та Мороз брали участь з іншими бандитами у нападі на село Волиця Вуського району, коли були вбиті 5 радянських гренадирів.

В березні 1945 року Олійник і Мороз брали участь у катуванні ватажних засуджених Володуїном білиця винувательного ватажкою Заверуха і Ковал.

В травні 1945 року Олійник і Мороз прийняли участь разом з іншими бандитами в ватажванні ватажкою Радянської армії Верхо-ваторського, електромеханіка Махавського і неповнолітньої дочки ватажника.

Олійник взяв також участь у катуванні ватажкою. В посліду-вальному ватажці і неповнолітній дівчина була вбиті, а Махавський вбитий бандитами в голову.

27 квітня 1945 року Олійник, Мороз і Чучман Ст. з участю інших бандитів взяли участь у збройному нападі на м.Редехів, під час якого було вбито два і поранено чотири радянські громадяни, загорбання радянських громадян майна та звільнення в КП в затриманих бандосібників.

Після цього нападу зазначені засуджені взяли участь в сутичці в підрозділом радянської армії, під час якої Олійник і Чучман Ст. були поранені.

8 червня 1945 року Олійник і Мороз в участю інших брали участь в нападі на с.Гуменське Бузького району, під час якого були вбиті працівник рейфінвідділу Яськів Ф., його дружина, заготівельниця Лукасевич та занатована і кинута в криницю зав.молочноприймальним пунктом Гольта Г. Засуджені під час нападу стояли на варті.

5 червня 1945 року засуджені Олійник та Мороз разом з іншими бандитами взяли участь у нападі на с.Соколя під час якого був убитий депутат райради Дусан Ю. та інших 15 радянських громадян, а майно їх розграбовано.

Перед нападом Мороз ходив у розвідку та довідався, що радянських військових підрозділів там немає.

Восени 1945 року після явки з повинною Мороз продовжував свою антирадянську діяльність. Проживаючи у м.Львові підтримував зв'язки з бандитами, переховував у себе засудженого Олійника, який переховувався по документах вбитого громадянина, двічі зустрічався за бандватаємком Куп'яком Д.М. З допомогою Мороза по фінтивних документах був легалізований Олійник, в участю останнього Чучман Ст. та Поцелуйко.

Чучман Павло звинувачений винним в тому, що в серпні 1948 року зрадивши Батьківщині, поступив на службу в команду української націоналістичної поліції, одержав форму поліцейя та гвинтівку, служив у поліції до лютого 1944 року.

В квітні 1944 року Чучман Павло, вступив до бойовки "СБ", крайового проводу ОУН, мав на озброєнні карабін, пістолет і автомат і в складі цієї бойовки вів збройну боротьбу проти радянської влади до початку 1945 року.

Восени 1944 року засуджений Чучман Павло стояв на варті, коли інші бандити напали на будинок гр.Чучмана Івана в м.Буську вбили його та дружину і розграбували майно.

В травні 1944 року Чучман Павло, Олійник і Мороз в складі банди крайового проводу напали на с.Купче Бузького району, під час якого були вбиті три мешканці села, а майно розграбоване.

Чучман П., Олійник і Мороз стояли в охороні під час нападу банди.

17 серпня 1944 року Чучман Павло, Олійник і Мороз в складі інших бандитів брали участь у нападі на хутір Водеї, коли було сточена та обстріляна стодола гр. Будильовського, в якій ховалися від бандитів кішки та діти.

Одним із бандитів було підпалено стодола в рикетниці. Коли в стодолі стали висігати в'язні: Бабіничук Стефанія і Сень Кв., бандити їх вбили, при цьому Бабіничук Ст. збив очі, а Сень Квентів відрубали руку. Четверо громадян та троє малих дітей, які ховалися у стодолі, вгоріли кивцем.

18 серпня 1944 року Чучман Павло, Олійник і Мороз в складі бойових "СБ" брали участь в засідці на шосе, в якій бандити обстріляли колону мобілізованих до лав Радянської армії, чотирьох із них затримали, відвели в ліс, де іншими бандитами були розстріляні.

Тоді ж бандити обстріляли вантажну автомашину, вбили демобілізованих в Радянській армії Кот Ніну і чехословацького військового службовця Імру Вячеслава, забрали належний їм одяг і гроші.

В серпні 1944 року Чучман Павло, Олійник і Мороз разом з іншими бандитами бойовий взяли участь у збройному нападі на с. Вербиляни Бубського району, під час якого були вбиті радянський активіст Троїня Володимир і члени його сім'ї.

Інші бандити підпалили хату Троїня, в якій останній вибрався через стріху та став тікати, Олійник стріляв у нього. Інший бандит неадограв та убив його.

Батько Троїня в ілємніницю, у якій на руках було немовля, втікали, але були вбиті бандитами. Дружина Троїня намагалася заховатися в сусідській хаті в двох синах. Проте бандити і туди вдерлися, дружина і син Троїня були вбиті, а другий син був поранений в голову.

Немовля після вбивства членів сім'ї так же померло.

У вересні 1944 року Чучман П., Олійник і Мороз в складі бойових "СБ" взяли участь у збройному нападі на с. Адам Буського району, під час якого село було спалено, а троє мешканців були вбиті.

В ніч на 29 листопаді 1944 року Чучман П., Олійник, Мороз і Поцелуйко разом з іншими бандитами взяли участь у збройному нападі на мешканців села Побужки, Буського району, під час якого було вбито дев'ять радянських громадян, в тому числі двоє малих дітей і розграбоване майно вбитих.

Засуджений Мороз особисто брав участь у вбивстві гр. Яремкевича і його дружини й загербанні їх майна.

В ніч на 10 грудня 1944 р. Чучман Павло, Олійник, Мороз і Поцелуйко разом з іншими бандитами взяли участь у нападі на громадян села Побужки Буського району, з метою помсти за дії: дацію радянськими органами окремих бандитів, під час якого було вбито 16 радянських громадян, серед них багато дітей, а майно їх загербане.

Убивство сім'ї Романюка Івана було здійснене в присутності засудженого Юроза.

В 1945-46 роках Чучман Павло, залучивши бойовку "СБ" крайового провєду, перейшов в районну бойовку бандита Діжана Ів., і в складі цієї бойовки продовжував боротьбу проти Радянської влади.

В складі цієї бойовки Чучман П. взяв участь у нападі на селища Барбалин і Гуминське Буського району, під час яких були розгромлені меконзупунги та приміщення сільських рад.

Влітку 1946 року засуджений Чучман П., боючись відповідальності за вчинені злочини, по фальшивих документах на ім'я Червінського, переховувався в с. Гарбулів Залозцівського району Тернопільської області, де він і був викритий.

Касаційні скарги засуджених та адвокатів частково підставні.

Посилання адвоката Руденка І.В., що органи слідства і суд без достатніх підстав змінили Чучману Ст.І. епізод участі його в убивстві радянського солдата в квартирі Вови є обгрунтованим.

Внаслідок суду у вирок, що Чучман С. і Поцелуйко прикривали дії одного з бандитів, який обстріляв і поранив солдата радянської армії на ґрунтується на матеріалах справи.

Посилання суду в вирок, що Чучман С. і Поцелуйко визнали свою вину, та що їх вина в цьому стверджується показаннями свідків Костюка Миколи та Вови Марії, не відповідає фактичним обставинам справи.

Ніхто із названих осіб не ствердив, щоб убивство солдата радянської армії в даному випадку мало місце одним із бандитів за попередньою домовленістю з Чучманом Ст. і Поцелуйком, та щоб між ними були розподілені обов'язки і щоб Чучман Ст. і Поцелуйко, як зазначив суд, прикривали бандита, коли той стріляв у солдата.

З пояснень Чучмана Ст. і Поцелуйко видно, що вони в той вечір в складі двох бандитів йшли по селу. Помітивши в хаті свідка Вови Марії світло бандити вирішили зайти повечеряти, з цією метою постунали. Не стук бандитів в хату вийшов солдат радянської армії, в якого і висстрілював бандит Вови. Після цього всі бандити втекли.

Зі справи видно, що в хаті в той час знаходилися ще й інші солдати радянської армії, але бандити незалежно від хату не вчинили і інших дій, які б унеможливили на їх намір розвратитись в солдатами, також не вчинили.

Ні Костюк М., а тим більше Вови М. не посилались, що коли Вови стріляв у солдата, інші бандити прикривали його дії.

В поясень названих свідків і засуджених не виключається, що бандити діяли радянського солдата випадково і останній був убитий одним із бандитів без будь-якої участі в цьому засуджених Чучман С. та Поцелуйна.

При таких обставинах цей епізод обвинувачення в вироку відносно Поцелуйна і Чучман Ст. підлягає виключенню.

Заслужують на увагу доводи касаційних скарг і в тій частині, що конфіскація цдо всіх засуджених була застроєвана попереднім вироком і вирок в цій частині був уже виконаний.

Про те, оскільки попередній вирок в частині конфіскації майна скасований, при розгляді справи вдруге суд правильно поспався на застосування до засуджених конфіскації майна, але в зв'язку з виконанням в цій частині вироку, вдруге виконувати вирок в частині конфіскації майна було б неправильним.

В останній частині касаційні скарги засуджених і адвокатів задоволенню не підлягають.

Посилання засуджених Чучман П., Олійника, Мороза, Поцелуйна що суд неправильно неврахував раніше відбуту ними міру покарання на увагу не заслуговує.

Суд кожному із засуджених, як видно з вироку, врахував фактично відбуту міру покарання за попередніми вироками по цій справі, скасованими за нововиявлених обставин.

У відповідності з ст. 338 КПК УРСР у строк відбуття покарання зараховується строк перебування під вартою, а також виправні роботи. Заликові дні, які раніше зараховувались в строк відбуття покарання, на які посиляються засуджені, виходячи з точного змісту ст. 338 КПК УРСР в строк відбуття покарання не зараховуються.

Посилання засудженого Олійника, що суд в основу його засудження поклав непереконливі докази, на увагу не заслуговує.

В судовому засіданні Олійник вину свою присуті повністю визнав.

В повній мірі він викривається позваними інших засуджених і свідків. Даних, які б давали підстави вважати непереконливими показання самого засудженого, інших засуджених та свідків у справі немає.

В поясень засудженого Олійника на попередньому слідстві і в суді не можна зробити висновку, що він силоміць був залучений до банди ОУН, на що він посиляється у касаційній скарзі.

Виходячи з відомих по справі доневі суд правильно визначив і роль Олійника в бандитській діяльності і доводи адвоката в цій частині на увагу не заслуговують. Міра покарання засудженому Олійнику визначена відповідно до характеру вчиненого ним злочину, конкретно його ролі в здійсненні злочинної діяльності і особи засудженого.

Для спорочення поперення, на прохання засудженого і адвоката, відстав немає.

Участь засудженого Мороза в нападі в складі банди на хутір Бодаї доведена показаннями засудженого Олійника та показаннями свідка Смаги. В показанні самого засудженого Мороза випливає, що він ніяк на давнішній час не може відтворити по суті в пам'яті своїй причетність до цього епізоду. Даних, які б указували на недостовірність показань Олійника і свідка Смаги по цьому епізоду в справі немає і засуджений та адвокат на них не поси- ляться. Міра поперення засудженому Морозу визначена сорозмірно вчиненому та особі засудженого. Для її спорочення підстав немає.

Засуджений Чучман П. ні на попередньому слідстві, ні в суді не посилявся, що його примусили поступити спочатку до поліції, а потім у банду ОУН.

Тому посилення Чучмана П. в цій частині в касаційній сфері на увагу не заслугують.

Виня його у вироку по нржному епізоду в достатній мірі конкретизована. Винність його стверджується не лише показаннями Мороза, як він уважує в сфері, а й показаннями Олійника, Чучмана, Степана, самого засудженого, а також свідків Смаги, Менсиміва, Колісника М., Колісника В., Політиля, Роїна, Коле- дя І., Фурмановича, Котовича і інших.

Міра поперення, як і заслання Чучману П. визначена у відно- відності з законом з урахуванням характеру вчиненого, особи засудженого.

Виходячи з сенції ст. 54-1 "а" КК УРСР /1927 року/ і ст. 56 ч. 1 КК УРСР /1960 року/ ст. 56 ч. 1 КК УРСР в м'якшому від ст. 54-1 "а" КК УРСР і у відповідності з ст. 6 КК УРСР, ст. 56 ч. 1 КК УРСР має зворотну силу, тому переіналіфувувати дії Чучмана П. на ст. 54-1 "а" КК УРСР /1927 р./, як ставить питання адвокат, підстав немає.

Міра поперення засудженому Чучману С. визначена з урахуванням особи засудженого, його ролі у здійсненні злочинної діяльності і інших обставин.

Для спорочення поперення засудженому Чучману Ст. підстав немає.

Виня Чучман Ст. в бандитському нападі на мешканців м. Буське сім'я Чучманів стверджується показаннями свідка Чучмана Ісидора, та частково показаннями свідка Заяць Марії.

Засуджений Чучман Ст. і на попередньому слідстві і в суді факту нападу і катування бандитами сім'я Чучманів не заперечував, доводячи, що в час розправи бандитів в цей сім'я він стояв на варті.

Посилання адвоката про невідомість в показаннях свідка Чучмана Ізидора суперечностей, в зв'язку в чий ці показання втрачають доказову силу, на увагу не заслуговують.

Істотних суперечностей в показаннях названого свідка, які б виключали доказове значення цих показань, вбачити не можна.

Адвокат зокрема вказує, що на попередньому слідстві про участь Чучмана Ст. в розправі над Чучманом Ів. і Чучман Наталією, він стверджував ніби зі слів самих потерпілих, а в судовому засіданні зі слів своєї матері.

Проте, відмічених суперечностей по суті немає, бо Чучман Ів. в обох випадках посилався, що про це йому було відомо зі слів матері.

Виходячи з показань Чучмана Ів., а також показань засудженого Чучмана Ст., що в час розправи, він стояв на варті для виключення цього епізоду в обвинувачення Чучмана Ст. підстав немає.

Беручи до уваги, що при першому засудженні до Поцелуйки додаткова міра покарання у вигляді заслання була застосована правильно, відбуття цього покарання в рахунок позбавлення волі зарахуванню не підлягає і касаційне сирга засудженого Поцелуйки в цій частині задоволенню не підлягає.

Керуючись ст.ст.363,364 КПК УРСР, -

У Х В А Л И Л А:

Касаційні сирги засуджених Олійника В.І., Мороза А.П., Чучмана І.С., Поцелуйки Л.К. та адвокатів Бродьської Р.А., Коменчик С.Г., Руденка І.В. частково задовольнити. Вирок Львівського обласного суду від 2 грудня 1969 року відносно Олійника Володимира Івановича, Мороза Андрія Петровича, Чучмана Павли Захаровича, Чучмана Степана Івановича, Поцелуйки Леонтія Костянтиновича в частині конфіскації майна вв'язати виконання і до виконання не приводити.

Виключити з вироку відносно Чучмана Ст.Ів., і Поцелуйки Л.К. епізод обвинувачення їх про участь у вбивстві солдата Рединської армії в хаті свідка Вови М.

В остатній частині касаційні сирги засуджених, адвокатів у тому числі і адвоката Малін М.С. залишити без задоволення. Вирок Львівського облсуду від 2 грудня 1969 року відносно Олійника В.І., Мороза А.П., Чучмана П.С., Чучмана С.І., Поцелуйки Л.К. залишити без змін.

- Ярославський

Мурован, Сталін

Львівського Суду

ЯРОСЛАВСЬКИЙ

19. II. 70 р.

рп